

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési díjak, nyitlterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap. Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetéseik jutányosan számítottak.

Nyitlter pótlásra 50 fillér.

Feladó szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.

Kiadó és lapkiadó:
STRAUSZ SÁNDOR.

A béke utja.

Ellenségeink vezérferfiától nem lehet megtagadni, hogy mindent megtettek saját népük ámitására. A cenzura retorikáján kinos gondossággal megszürtnek minden hirt és azon csak olyan közleményt bocsátanak át, mely alkalmas arra, hogy a lehető legjobb szímben tüntesse fel az antánt háborus helyzetét. A sok véres vereségről szóló híradás elfojtása mellett az események hazug beállításával, felfuvasával és kiszínezésével elmaradhatatlannak mondják végleges győzelmüket és oly alaposan vezetik félre a népet, hogy annak fogalma sincs kétségbeesett helyzetéről. Teszik pedig ezt a vezért emberek csak azért, hogy a háború könyvnyelmu felidézése és szerencsétlen vezetése miatt elhárítsák magukról azt a súlyos felelősséget, mellyel nemcsak majdan a világ történelem igazságának, hanem ennél előbb saját, lelketlenül ámitott honfitársaiknak tartoznak.

Csak hogy bármily díszes és csillogó is legyen a hazugságnak hamis kövekkel kirakott palástja, a világtörténelem oknyomozó fényugarai elől épp oly kevéssé lehet elrejtteni az igazságot, mint az ideig örág félrevezetett nép elől. De amig Klio a bűnök megtorlásának, az igazságszolgáltatás elementáris erővel kitörő eseményeinek csak hűséges jegyzője, megörökítője és ekképpen a jövő nemzedékeknek utbaigazító tanfőmestere, az ámitott, vérebén és javaiban rémségesen megkárosított nép a düh és a

boszuvágy fékevesztett szenvedélyességével szerez magának igazságot, kiméletlenül legázolvá, letiporva mindenkit, akit szerencsétlensége okozójának tart.

Hónapok óta olyan a hadihelyzet, hogy az ellenség vezérferfiainak, hacsak valamelyest szívükön viselik népeik sorsát, kapva kellett volna kapniok a béke minden szalmaszála után, mely őket az elmerüléssel fenyegető háború magasba csapkodó hullámaiból megmenthetné. Már hónapok előtt kellett volna sietve megragadniok minden alkalmat, hogy megtörve bár, de élve még, kilábolhassanak reménytelen helyzetükből. Nem tették meg ezt hónapokkal ezelőtt és még most is — amikor pedig már igazán nagy kétség sem férhet sához, hogy a központi hatalmak és szövetségeseik minden vonalon kivívták a győzelmet — közel-lábbal kapálóznak a béke gondolata ellen, mert félnek Lynch bírótól, aki sommás ítéletét hamarosan végrehajtaná rajtuk.

Az igazság azonban utat tör magának és azt semmiféle mesterkedéssel megállítani nem lehet. Bármily óvatosan végezzék is a cenzura lombikjait a hírszűrés, a hipnózisba ringatott nép kezd felocsudni. Egyelőre csak a nép okosabbjai, akik nem elégednek meg a kormányuk és hadvezetőségük által nekik feltálat, dicsimnuszokkal körített kövér hírekl, hanem semleges országok újságaiból merítenek helyes képet a reájuk nézve annyira elszomorító valóságról.

Érdekes megfigyelni, hogyan vergődik az ellenség kinjában, míg a reá nézve le-

sújt igazságok felismerésére és az azokból eredő következmények levonására határozza el magát. Természetes, hogy a keserű igazságokat mindenféle mézzel-mázsal kenik be, hogy így megédesítve nagynehezen bevehessék őket. Angliában két hét alatt harmincnál több gyűlést tartottak, melyen a béke kilátásaival foglalkoztak és nyílt kifejezésre jutott a béke utáni sóvárgás. A szónokok persze nem vallották be azt a kinos csalódást, melyet az államférfiak által felidézett háború kudarcra nekik okoz, hanem azzal érveltek, hogy valamennyi hatalom vágyódik a békére.

Sokkal határozottabban és olasznál meglepő őszinteséggel bírálta az olasz kamarában Lucci tanár, függellen szocialista képviselő a harctéri helyzetet, rámutatván arra, hogy a központi hatalmak ereje nagyobb az antanténál és ezt az erőfölényt semmiféle formulával (olaszról magyarra fordítva: semmiféle ferditéssel) ellensúlyozni nem lehet, s nem lehet elvenni a központi hatalmaktól azt az előnyt, hogy korlátlanul irányítják a hadviselést. A kamara többsége nyugodtan hallgatta végig Lucci fejtegetéseit, melyeket végül a szocialisták megtapsoltak.

Ósmerik tehát ellenségeink az igazságot és ennek felismerésétől a konzekvenciák levonásáig csak egy lépés.

Mikor szánják rá magukat erre a lépésre? Minél előbb teszik, annál többet menthetnek meg meg pusztuló vagyonuk roncsaiból.

Édesanyám a táborban.*

Ira: Lukács Lajos.

Szad az eső, a bajtársak összebb húzódnak fedezékeikben. Fáznak. Egy kicsit szellős a fedezék; az ellenség felé néző részen van jól elfedve, homokkal feltöltve, mellvéddel ellátva, míg a másik oldalán teljesen szabad, hogy könnyen ki lehessen onnan lépni, sebesülés avagy más körülmények esetén. Fedele jó erősen meg van építve srappelmentesen, gyeptéglával befedve, erre homok szórva s még egyszer gyeptéglával befedve. Ez nem engedi keresztül az esőt. Belül a földön száraz levelek vannak elszórva, azon fenyőgalyak s ez adja a jó puha fekvőhelyet. A láradt katona felveszi köpenyét, lehuzza az ujjait, ezt keztyűkép használja, fölére huzza a sapka leereszthető részét, betakarja magát sátorlapjával és leheveredik a kitűnő párnára, ami nem más, mint a »forju« melynek töltelke a háború legfontosabb eszköze: az élesztőtény. Nincs a világnak az a paradicsom ágya, amelyen jobban lehet aludni!

Lassan besötétedik; a legények egymás mellett fekszenek és nem látni mást, mint az égő cigaretták tűzét. Mindenki hallgat, elgondolkodik az otthonmaradottak fölött s különösen ilyenkor, ebben az istenverte időben nem tud az ember ezektől a gondolatoktól megszabadulni. Pedig úgy hessegeti az ember ezeket a gondolatokat, mint a szemtelenkedő legyet az orráról. Nem szeretünk haza gondolni; legjobban a katonának, ha átengedi

magát teljesen a hivatásának és mást nem ismer, mint a parancs gyors, gondolkodás nélküli teljesítését.

— Hej, haj! hangzik a sarokból egy sóhaj-tás. Ez bizonyára a Rieger bajtárs.

— Fiúk! Ébren vagytok?

Körösben mormolásszerűen hangzik a válasz: »Igen.«

— Tudjátok, mire vágyom most? Egy tál káposztára, amit még két nappal előbb főztek s benne egy pár májgombócra. Odahaza ilyenkor boldog családi körben ezt eszem . . .

Berger Franci is megszólal a sarokban:

Én meg legalább is tíz darab töltött paprikára vágyom . . .

Az egész fedezék legénysége nagyot nyel:

— Bizony jó lenne!

Fogadni mernék, hogy az éjjel álmában mindegyikük káposztát eszik.

Mily csalódást fog okozni az ébredés!

Ísmét csend. Most már mindenki a káposztára gondol és a májgombócra. Én nem. Én hazagondolok. Ilyenkor megyek könyvszekrényemhez, kiválasztom a megfelelő könyvet, amivel lefekvés előtt foglalkozom és aztán hozzáfogok, hogy »Valakinek« levelet írjak . . .

Berger, Lukács, Mann, Gulek felszerelni!

A felvezető hangja szólal meg a fedezék előtt. Hirtelen magamra kapom tölténytáskámat, kiviszem a kilövőlyukból fegyveremet és megyek a figyelőállásra.

A felvezető elvisz a helyemre, felváltom az előbbi figyelőt, megkapom a jelszót és jelhangot s beállok a részemre elkészített kis fedezékbe.

Az eső egyhangúan kopog a sapkámon és én kimeresztem a szememet, hogy a hatalmas sötétséget átutassam, nem bujkál-e ott az ellenség?

Nem látok semmit, csak figyelek; a legkisebb zörejt nem kerül el figyelmemet. Fázom. A fák levelei zizegnek. Egy-egy kő leválk a nedves talajról és alagurul a mérhetetlen mélységbe . . .

Fantasztikus alakokat látok. A fák koronáiból kialakul egy hatalmas lovas alakja. Néz rám mereven, majd hatalmas kardjával int . . . Uj kép. Hatalmas oltár alakul ki a sötétségből, középeben nagy kereszt. Majd egy nekem oly kedves házacs-kát látok, a szélső ablaka nyitva és azon az én »Valakinek« hajol ki s redm mosolyog . . .

Gyanus neszt hallok, lekapom vállamról a fegyveremet és »kész«-ben állok.

Állj! Ki vagy?

• Ellenőrző altiszt! — kapom a választ.

Előre! Állj! Jelszó?

Menasz!

Jelhang!

Marburg.

Előre!

Csend. Az ellenőrző altiszt lépteit hallgatom, ki hegyászó botját a földbe szurkálva halad fölfele.

Gondolkodom. Nyirkos szél fúj a nyakam közé. Összebb húzom köpenyemet és nyakamat jobban behúzom a galléromba. Esembe jutnak a meleg színházi esték, az idezsongított filharmónikus zeneesték, a kellemes társaságú kaszinó, a kávéház, vendéglő . . . Tempora mutantur!

Hol vannak ezek az idők? Talán igaz se volt, mind csak álom.

* Szerkesztő karácsonykor megjelenő »Édes anyám a táborban« c. könyvéből.

Szivar, cigaretta kell katonáinknak.

A háború vaspörölye nemcsak a frontokon művel csodákat, itthon is nagy dolgokat teremt, eggyé kovácsolja a szíveket. Mintha egyetlen szívből állana az egész nemzet, oly megértő szeretettel, oly egyakaratu lelkesedéssel teszi magáévá mindenki az országban a Hadsegélyező Hivatalnak s a Vöröskeresztnek azt az együttes akcióját, amely a harctéren küzdő katonáinkat szent Karácsony ünnepére az ajándékok egész halmozásával akarja ellárasztani. A siker már most is biztosítottnak látszik; hazafias, áldozatos társadalmunk lehetővé teszi katonáink megajándékozását; a mozgalom vezetőinek pedig gondoskodik arról, hogy az ajándékok értékes, hasznos, kedves, szükséges, szóval valóban érdemes ajándékok legyenek. A harctéri ajándékoknak — nagyon helyesen — jelentékeny részét fogják képezni: a szivarok és cigaretták, azok a dolgok, amelyek katonáinknak közismerten a legkedvesebb élvezetet nyújtják. Tehát nagymennyiségű dohányneműre van szükség! A karácsonyi ajándékozás akciójának vezetősége a cél elérésére egy nagyon egyszerű, könnyű és senkinek sem kellemetlenkedő módot talált. Az ország összes dohányüzemében 1. 2 és 10 filléres játékonysági bélyegeket helyezett el és ezeknek tetszés szerinti mennyiségben vásárlására minden egyes vevőjének figyelmét felhívja a tőzsdés. Most tehát nem azt kívánják tőlünk — mint a füsttelen napon, — hogy mondjunk le egy időre a dohányzásról, csak azt kérjük a frontok szilárd vasöve mögött nyugodtan füstölő férfiaktól, hogy szivar- és cigaretta-vásárlásaiknál gondoljanak szeretettel arra a sok százezer katonára is, akiknek szenvedéseik és fáradalmaik közepette oly nagy örömet okozna, ha csak néha is dohányozhatnának és ehhez csak egy juthatnak hozzá, ha mi juttatunk nekik szivarjainkból, cigarettáinkból. Vásároljunk tehát a napokban játékonysági bélyegeket, mert ezekből válik szivar és cigaretta katonáink számára! Gondoljunk

mindannyian arra, hogy amily jóleső a dohányszív élvezete, épp oly kincs annak nélkülözése.

A jószívű közönséghez!

Közeledik Karácsony szent ünnepe, amikor mindenki — aki csak teheti — családi körének édes, meleg tűzhelyéhez siet.

Körágyához van azonban köve a szegény sebesült s beteg katona idegen emberek közt, távol szeretet otthonától, a rideg kórházban.

A legcsekélyebb, amit Hazájukért s mindnyájunkért szenvedett hősöknek hála-ból tehetünk, az, hogy lehetőleg gyengéd figyelemben részesítsük őket.

Tervbe vétetett, hogy köztük a szent estén szerény ajándék osztassék ki.

Felkérem tehát járásom nemesszívű közönségét, kiki hadban levő hozzátartozójára gondolva — pénzzel, almával, dióval s aszalt gyümölcssel az ajándékhoz járulni szíveskedjek.

Az ily adományokat Csáktornya község érdemes előjárósága gyűjti össze, tehát azokat lehetőleg folyó hó 22-ike táján oda szíveskedjenek beszolgáltatni.

Csáktornya, 1915. december 9.

Hazafiai üdvözléssel:

Szalmai József

főszórá, V. K. főkegyeleti elnök

Meghívó!

A Vöröskereszt egylet csáktornyai fiókja anyagi támogatásával a helybeli cs. és kir. katonai tartalékkórházban felállított, s a Vöröskereszt tulajdonát képező orthopaed intézet és betegműhely megtekintésére a kórházparancsnokság általam, ezen uton hívja meg a Vöröskereszt t. tagjait s az érdeklődőket.

Ugyanez alkalommal a közönség áldozatkészségéből beszerzett Röntgen intézet is be fog mutattatni.

Minden idegszálam rezeg, vibrál, szeretnék odarohanni, átölelve csókolni, de a katonai vaszizor, a kötelességérzés, a parancs pontos teljesítése nem engedi. Eh, katona vagyok, ne érzékenykedjünk.

Parancs, parancs! Igazság szerint be kellene kísértenem azt, aki a tábornok jelszó tudása nélkül megközelíti, de itt kötelességmulasztást követek el.

Édesanyám, örültem, hogy láthatalak; vedd tekintetbe azt, hogy a Hazának felesküdtem és eskümet nem szeghetem meg. Menj fordulj meg szépen, indulj haza! Isten segítségével ott viszontláthatjuk egymást....

Az eső a legvehemensébbtől kezd zuhogni. A szél vészettől nyargal. A világozás eltűnik és csak apró nyögéseket hallok: Fiam.... édes fiam....

A szememből patakzik a könny. Mellem erősen zihál. Szívem erősen ver. Én édesanyám, hát felkerestél engem és meg sem csókolhatlak. Rettenetes! Ajkam éleped az anyai csókért... Tantalusi kínok....

Hirtelen megráz valaki. Hol a puskája? Felvezető úralázatosan jelentem, mellettem... Adja ide! Keresem, nem találok.

Lássa, elaludt a figyelőhelyen és én elvettem a puskáját. Tudja mi jár ezért, ha feljelentem? Tudom. Itt járt az édesanyám, felvezető úr... Boldog álom, legyen éber és ne aludjon el többet.... engem is meglátogatott a mennyaszonyom....

Egy gránát explodál közelünkben....

E czélből f. hó 15-iken délutáni 3 órá-tól — 4 óráig a tartalékkórháznál parancsnokság szíves rendelkezésre áll.

Csáktornya, 1915. dec. 10.

Szalmai József.

Vöröskereszt főkegyeleti elnök.

K Ü L Ö N F É L É K .

Az öreg néplökölő.

*Úsz fejjel, de magyar vérrrel
Meygek sorozásra
Tied hazám az utolsó
Salvem dobhárása.*

*Öreg korom dacára is
Megállok a helyem,
Hazámat ha fenyegeti
A nagy veszedelem*

*Vesszek ott a csatatéren
Ha kell, azt sem bánom.
Csak szép Hazám szabadsága
Továbbra fenn álljon.*

*Magyar szívnek nem kell egyéb,
Mint a szép szabadság.
Azt tőlünk biz' el nem veszi
Sem fegyver, sem gazság.*

III. Szivocsk Antal.

— **Halálozás.** Muzikár Ferenc csáktornyai m. kir. posta- és távirada-főnök fiatal felesége, szül. Waischgy Aranka, élete 31. s boldog házasságának 13. évében, folyó hó 10-én d. u. 4 órakor, rövid szenvedés után elhunyt. Melyen lesújtott férjén s 2 kis lánykáján kívül kiterjejt rokonság siratja a váratlanul korán elhunyt úrasszonyt. A haláleset a város társadalmának legszélesebb rétegeiben is igaz részvételt váltott ki, különösen a városi szegények és a sebesült katonák körében, kiknek segélyezése, illetőleg gondos ápolása körül a boldogult úrnő szeretetteljes jótekonyságon alapuló ritka emberbaráti tevékenységet fejtett ki. Kihűlt tetemét a nagykanizsai családi sírboltban helyezik el örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

— **Vármegyei közgyűlés.** A f. hó 13-án megtartandó törvényhatósági közgyűlés tárgysorozatának következő muraközi vonatkozású pontjai lesznek: Ligetvár határozata a községbíró fizetésének felemelése tárgyában; Drávavásárhely község vármegyei pótlódó törlési ügye; Drávafüred képviselőtestületének határozata a közs. tanító családi pótléka tárgyában.

— **Ki tud róla?** Aki hírt tud adni Dudkovics Antonel, Dudkovics Józsefné és két kis lányáról: Irma és Gertrudról, akik az Isonzo mellől menekültek állítólag Muraközbe — értesítse erről a dékánfalvai plebánia-bivatalt.

— **A fémek rekvirálása.** A háztartási fémtárgyak önkéntes beszolgáltatásának határidejét, mely december 1-én lejárt, a honvédelmi miniszter 1916. január 1-ig kitolta. Eszerint a fémtárgyak önkéntes beszolgáltatása az elrendelt mód szerint folyik tovább.

— **22 fia a harctéren.** Amint azt egy berlini újságban olvassuk, Eglnisky Nándor német szabómesternek nem kevesebb, mint 22 fia van a harctéren. Eglniskynek összesen 32 gyermeke van, tehát maradt neki otthon még 10. A legnevezetesebb a dologban az, hogy a harcban álló 22 fia közül ez ideig egyiknek sem esett semmi baja.

Nem igaz, hogy én valaha pirosbársonyos szőlyében ültem; nem igaz, hogy én valaha szmokingos urak társaságában ittam a gyógyító pezsgőt; nem igaz, hogy engem valaha egy szőke lányka szeretett; nem igaz, hogy én Rubens, Tizian, Rembrand, Goya, Munkácsy, Rippel-Rónai képeiben gyönyörködtem; nem igaz, hogy én valaha Schoppenhauer, Kant, Tolstoj, Göthe, Schiller, Jókai, Petőfi, Molnár Ferenc, Bródi és Ambrus műveit tanulmányoztam! Nem létezik játékonyság, zsúr, tánc, korcsolya, rödi, uszás, sport.... Én a világ kezdeté óta itt állok és a világ végéig kime-resztett szemekkel figyelek, figyelek, figyelek....

Állj! Ki vagy?

Csend. Csak a fák lombjai susognak.

Halt! Wer da?

A fák között fényes világozás támad. Egy gyenge ismerős hang felel:

Én vagyok fiam....

Állj! Jelszó?

Nem tudom fiam. Hát nem ismered? Én vagyok, az édesanyád....

Katona vagyok, csak akkor ereszthettek közel, ha megmondod a jelszót!

Nem tudom fiam, nem mondhatom meg....

Sajnálom!

Elhoztam neked anyai csókomat, anyai szeretetemet.

Elhoztam kedvenc ételidet. Nehéz a teher, súlyos a kosár, messziről hoztam, de nem érzem a fáradságot. Vágytam utánad, látni akartalak, fiam, telkem, most itt vagyok rettenetes szenvedés után és nem zárhatlak karjaimba. Ez fáj nekem fiam, nagyon fáj....

— **Kórházvizsgálat.** A Csáktornya elhelyezett tartalék- és póttartalék kórházakat f. hó 10-én délután Seipka vezérőrnagy, a XIII. zagrábi hadtest parancsnok meglátogatta. A hadtestparancsnok — kinek a vizsgálatban Trietsch dr. főorvos, egészségügyi főnök segédkezett — a délutáni vonattal visszautazott Zágrábra.

— **Kiegészítő kimutatás.** Multkori cikkünkben, melyben a tartalékkórház Röntgenlaboratoriumáról megemlékeztünk, Csáktornya járás községei adománya véletlenül kimaradt. Most pótlólag megemlítjük, hogy a Röntgen-laboratorium berendezésének költségeihez a csáktornyai járás községei is egyezzer koronával (Csáktornya 300) járultak. Ezzel az adománnyal lett a gyűjtés eredménye a kimutatott 5022 K.

— **Uj pénz.** Német mintára vasból vert váltópénzt kapunk. Egyelőre 20 filléresékről van szó. Az intézkedések erre vonatkozólag már megtörténtek.

— **Rekvirálják a babot.** A kormány a bab árát tudvalevőleg 40 koronában állapította meg, de a spekulánsok a bab árát a maximális dacára 52—60 koronára fölvelték. Evégből kormányrendelet fog megjelenni, amely szerint a babot országosan rekvirálják. Az átvételi ár fölött ezideig még nem döntöttek.

— **Édesanyám a táborban.** Mult számunkban közöltük, hogy Lukács Lajos, lapunk kiváló munkatársa, karácsonykor könyvet ad ki fenti címmel, melyben harctéri tapasztalatait eles megfigyeléssel s kiváló tollal írja meg. Mai számunk mutatványt közöl a könyvből. Ez alkalomból ismételve hívjuk fel olvasóközönségünk figyelmét az érdekes munkára, melyet szerzőnk (Budapest, IX. Soroksári-út 38—40, I. 4) 2 K 50 fillérért meg lehet rendelni.

— **Olcsóbb lett a kanizsai hús.** Hogy minő hatással volt a nagykanizsai hatósági hússzéknek a felállítására, kiténik abból, hogy annak felállítása után, az összes mészárosok leszállították a disznóhús és zsir árát. 10 fillérral adták olcsóbban a hatósági húszék-nél! Nagykanizsán a sertéshús kilóját 4-40 s a zsirt 560 K-ért adják. Hát Csáktornya nem lesz olcsóbb a hús?

— **Állandó mozi.** A Rákóczi-utcai állandó mozgó mai előadásainak műsora: Harctéri híradó; A Hítkozatos vándor (miserium dráma 3 felv.); Friczi felgyógyul (hum. jelenet); Oh ez az Emil (víg. 3 felv.).

— **Adományozás.** Egy nemessziyű adakozó Stridóvárról K. V. alatt a Vöröskereszt csáktornyai fiókjának ismételtén 5 K-t küldött, Zrinyi Károlyné pedig az üdítő állomás javára 10 K-t adományozott, mely adományokért az elnökségek köszönetet mondanak.

— **A háború.** A szerb hadjárat befejezést nyert. Monasztir, Ochrida, Debra bevételével a szerbek utolsó támaszpontjukat elvesztették saját földjükön s teljesen kivonultak saját földjükről. Szerbia nincs többé. Csak van teljesen megtört öreg koronás feje, még mindig lármás hencső törőrköse, hazug kormánya s teljesen leolvadt serege, mely Putnik vezér optimiztikus terve szerint a Szerbiából kihajított 15, 17 éves gyerekekkel felfrissítve feltámadását várja az antant segítségével. A szerb hadsereg roncsai Albániában s Montenegróban csavarognak minden ágyupark és munióció nélkül, melyet futás közben, mint fölőleges

ballasztot, apránként elhagyogatott. A szerb »udvar és »kormány« Skutáriban »székel«, ahol a napokban megtartott »koronatanácsban« nagy garral elhatározták, hogy a harcot azért tovább folytatják. Hogy azonban nincs sok kilátásuk erre, kiténik abból, hogy Sarraill tábornok is kénytelen volt az általa rendelt francia-angol csapatokkal az eredménytelen harcok miatt a Szaloniki felé való visszavonulást elrendelni; s kiténik dicsőséges harcainkból, melyeket katonáink Montenegró ellen, már saját területén, eredményesen folytatnak. Fényes győzelmeiket addig Plevlje, Ipek, Djakova montenegrói városok hirdetik, melyeket kemény harcok árán birtokukba vettek. Katonáink előnyomulása montenegrói területen állandó, úgy hogy Cetinjéből a bankok már menekülnek s Európa legügyesebb pumpolója, Nikita király, Olaszországba készül »üdülni«. — Haditengerészetünk ezalatt a tengeren is fényes sikereket aratott. Az adriai partokon San Giovanni di Medua elleneséges kikötőben »Novara« hadihajónk 3 nagy és 2 kis olasz gőzhajót, 5 nagy vitorlás hajót és sok kis vitorlás elsüllyesztett, melyek az Albániába szorult szerbeknek munióciót és élelmiszereket szállítottak. A »Varasiner« hadihajónk a Fressnel francia tengeraltjárót torpedózta meg. Egyik buvárhajónk pedig a Drin-öbölben elfogott egy albán motorvitorlást 30 szerb katonaszökevényvel, puskákkal, 4 ágyúval és löszrel. — Az olasz hadszi-teréről nincs más közölni való, mint az, hogy az Isonzó-menti harcok még mindig folynak, anélkül, hogy az olaszok bármi kis eredményt, Görz porralövetésén kívül, elértek volna. Hasonlóképen csehül áll az olaszok ügye Tripolisban is, ahol nagy vereséget szenvedtek. A legutóbbi harcokban 6000 embert veszítettek. — Az északi és nyugati harctereken álló harcok folynak. Nagyobb azonban az élénkség a Kaukaszban, ahol a törökök szintén győznek. A törökök Bedervans környékén nov. 29-én négy szibériai vadász-zászlóaljat vertek meg az ellenségnek nagy veszteségeket okozva. Bagdad alatt pedig az angolok kalasztrófiás vereséget szenvedtek, melynek következtében vagy 100 kilométernyire voltak kénytelenek visszavonulni a törökök elől.

— **Ehhalasztották a bevonulásokat.** A honvédelmi miniszter a hadügyminiszterrel egyetértőleg az október 27-től november 30-ig megtartott pótsorozáson alkalmasnak talált népfelkelésre kötelezettek bevonulását december 6-ról 15-re halasztotta. A besorozottak még abban az esetben is tartoznak december 15-én bevonulni, ha időközben önkéntes belépés folytán mint egyévi önkéntesek besoroztattak volna. Ennek következtében azok a népfelkelők, akik az ehhalasztásról idejekorán nem szereztek tudomást s már bevonultak, azonnal szabadságoltattak és tartózkodási helyükre visszaküldtek.

— **A községi jegyzők előlege.** A belügyminiszter megengedte, hogy a községi jegyzők két havi fizetésüket beszerzési, előlegként fölvehessék. Ebben a kedvezményben a segédjegyzők is részesülhetnek. Az előleg tiz részletben kell 1916. január 1-től visszafizetni. Viszont az előleglet december 31-ig okvetlenül föl kell venni, mert később már nem utalják ki.

— **Egyszerű sárga karpaszomány.** A hivatalos lap közli, hogy azok a negyven éven felüli népfelkelők, a kik a polgári életben tekintélyes állást töltenek be, de önkén-

tesei kedvezményre jogosító tudományos képzettséggel nem bírnak, katonai szolgálati kötelezettségük tartama alatt külön ismeretelő jelvényt (sárga karpaszományt) fognak viselni. E jelvény fél olyan széles lesz, mint az önkéntesi pertli és hivatalos elvezése: »egyszerű sárga karpaszomány« lesz. E jelvény viselésére való elismerést kihallgatáson kell annál a pöstefelnő kérni, melynél a folyamodó szolgálataba lépett. S csak olyanok kaphatják meg, a kik a polgári életben vezető állást töltenek be, vagy valamely magasabbnak minősíthető hivatalban személyes képességük és működésük folytán magasabb rangot értek el. Az »egyszerű sárga karpaszomány« viselésére jogosítottak a közönséges laktanya (tábori) munkák alól fel vannak mentve. Nekik a laktanyán kívül való lakást is meg lehet engedni. De a rendesnél hosszabb tartamu, vagy külön osztagokban való kiképzésre, illetőleg bizonyos magasabb katonai rendfokozat elérésére nincsen igényük.

— **Jó ötlet** ezekben a drága időkben, ha frissítő, jóízű és szomjúságot oltó házi italokat csekély költséggel otthon készítenek. 100 liter házi italt (ananás, alma, málna stb.) bárki készíthet. Az alkatrészek ára pontos utasítással bérmentve K 4.50 utánvéttel. Őt adagnál egyet ingyen hozzácsomagol Grollich János Angyal-drogériája, Brünn 618 sz. Morvaország).

— **Tilos a személyesítés.** A miniszterelnök rendeletet adott ki, mely az apró péksüteményeknek buza, rozs, árpa és ezeknek a keverékeiből való előállítását megtiltja, a rendelet december 10-én lépett életbe. Kivételek esetekben a belügyminiszter vagy a felhatalmazása alapján a közigazgatási hatóság adhat felmentést. Aki engedély nélkül merészelve személyt, kiftit, vagy más hasonló apró péksüteményt sütni, az két hónapig terjedhető elzárással és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntelendő. A magánháztartásokra az ily intézkedés nem vonatkozik, de a belügyminiszter biztosítja magának a jogot, hogy szükség esetén azokra is kiterjesztheti a rendelet hatályát. Cukrászsüteményt továbbra is szabad sütni, de csak abban az esetben, ha a felhasznált összes anyagoktól a liszt nem éri el az egész mennyiség 50%-át.

— **Hadiportómentesség a sebesülteknél.** A honvédelmi miniszter a katonai személyek levelezésének bélyegmentessége tárgyában közölte a törvényhatóságokkal, hogy a hadikórházakban ápolás alatt álló sebesült, vagy beteg katonák, valamint sebesült-zaláltó vonatok egészségügyi személyzetének levelezése valódiágos bérmentességet élvez, vagy a személyükhöz érkező, mint a tőlük eredő postai levelezés tekintetében. Az állandó kórházakban alkalmazott ápoló és felügyelő személyzet magánlevelezés azonban portóköteles. A bérmentes levelek és levelezőlapokra a feladók nevüket, rendfokozatukat és csapattestüket, a parancsnok-ságot s b. ugyesintén azt a postahivatalt is feltüntetni kötelesek, amelynél a levelezéseik feladatnak.

Szerkesztői üzenet.

Fenyves Dániel, Harctér. Harctéri érdekes felirátok legközelebb hozzuk. Az újságpöldányokat szivesen küldjük. Verseit közli számokat rendszeresen expediják. Valjón megkapta-e azokat; mert eddig azokat 15. maj. 1. m. 329 hadtáp p. alatt menesztették. Most más tábori posta címet adott tudomásunkra.

Koloman Ferenc, Mármarosziget. »Az Ista mentén« szintén szivesen látott vendégünk. Erre is sor került. Igéretét örömmel vettük.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika v Csáktornya

Izdateljstvo:
knjižara Strausz Sandora
kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Prodajna ošna je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i faj računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR i SRÁY FERENCZ.

Izdatelj i vlasnik
STRAUSZ SANDOR.

Konec srbskomu kraljevstvu.

Englez je opet vkanil svéta. - I zadnjega varaša Monastira su srbi izgubili. - Red je vezda na črnogorskoga kralja došel. - Vu Francuzkoj, Ruskoj i Talijanskoj dobro ide za nas. - Zadobili smo čelo Srbiju. Francuzi vu Macedoniji. - Jeden milljun vojnika. - Smrtni šereg. - Ipek i Djakova. - Slavna bitka na morju. - Romania nepusti ruse.

Kak stojimo na bojnomoj polju?

(M. J.) Vu prošlim tjednu je srbska vojska izgubila on mali falat zemlje, kaj je još imala. Niti jedno selo nema, vu kojem nebi naši vojniki gospodari bili. Srbija je do kraja preobladana. Srbije više nema. Srbija je rezedeljena. Jeden del bude se k nam, drugi pak k Bulgariji priklopil.

Srbski kralj Petar, gda je videl, da je njegovomu vojničtvu i njegovomu orsagu kraj, je hotel na čelu svoje još ostale male vojske vu bitku se pustiti s nami, da bi na bojnomoj polju vumrl. To mu nisu dopustili njegovini sini. Gda je velika pogibelj nastala vu bitki, onda se je vu poljodeljsku opravu oblekel, pak je na konju pobegol do morja, da ga koja ladja odpelja vu Italiju.

Vezda se je zeznalo, da je englez opet vkanil čeloga svéta. Poslal je on i francuz svoju vojsku, da budu to bož na pomoć Srbiji. Ali to mu nije bil cilj, ar je njegva vojska vu Grčkoj čekala, kak bude kraj Srbiji, ali na pomoć se nije žuril, nego se samo kazal, kak da bi na pomoć bil došel tomu nesrečnomu srbskomu narodu.

Da je vojsku svoju poslal prek grčkoj morja na Balkan, tomu je zrok, da je hotel vu svoje ruke dobiti grčkoj morskog festunga i trgovačkog varaša, Salonikija, odkud bude on morje i trgovinu vu svojih rukah držati mogol.

Srbi su 3 ga c. m. i zadnjega svojega varaša, Monastira izgubili. Izgubili su ovdje opet 100 kanonov. Srbi se vezda rado predaju našim. To je za njih najspametnije, ar svaki more k svojoj familiji nazaj oditi. Ali ima i nesrečnih, koji se nemreju predati, niti pobeći, ar na ove njihovi oficiri paziju. Ov ostali šereg je ostavl svoj negdašnji orsag, pak prek Albanije se žuri na morje, na kojem bude jih francuz vu svoj orsag odpeljal, da bude s njimi jakši postal, ili pak jih englez vu Egipton odpelja, gde budu za englezke cilje vojvali.

Strahovito je kaštiguvana Srbija za svoje nemilo delo, kaj je on svojom kraljem Šandorom i njegovom ženom, pak s našim kraljevičom i ženom napravila, gda jih je dala vumoriti. Svaki more viditi, da gospo-

din Bog onim narodom pomaže, koji su tomu vrédni i svigdar kaštiguje one, koji su si to zaslužili. To se je i sa srbom pripetilo.

Samo još tuliko pridajemo na smrtnoj postelji Srbije, da bude se Srbija, kakti takva izbrisala iz Europejske mape, pak bude se jeden del k Magjarskoj državi priklopil. Srb je od nas hotel odzeti Slavoniju, Horvatsku, pak Bosniju. A eto! Ona je sama propala i k nam se priklopila! Pak vezda naj reče gdo, da nema Boga, pak da nema na svétu pravice!

Naši vojniki vezda dalje idu, prek srbske granice, vu Črnogoru. I tam su vre vnogo selah prisvojili. Vezda jim je cilj, kak se vidi, da prevzemeju čelu Črnogoru i odtiraju toga staroga prefriganoga kralja, Nikitu iz svojega orsaga. To bude se za malo vréme pripetilo. I ov orsag bude vu naše ruke došel. Vnogo hasna mu nebumo zeli, ar na črnogorskih planinah nikaj ne rase drugo, kak drač za koze. Ali s jednim bezskolanim narodom i orsagom bude menje na Balkanu, vu našem susedstvu i s tem nastane mir, civilizacija i duševno napreduvanje med ovimi zaostalenimi narodi.

Črnogorski kralj je vre dal svoje i orsučko blago odpeljati iz svojeg glavnog varaša Cetinja i on bude se za malo vréme odseliti moral za Petrom vu Italiju, gde budu se skupa mogli premišljavati, kak je bilo negda, gda su još svoje orsage imeli i kormanili.

Talijani vidiju, da nemreju prek naše granice, pak za to su vu prošlim tjednu popustili s navaljivanjem na naših vojnikov. Pol milljunov vojnikov su talijani pol letah dugo izgubili. Budu još i više, samo moramo malo počekati. Red bude i na njih došel. To smo rekli i prorokovali lani za srbe. Tak se je pripetilo, kak smo prorokovali. Blizo su oni tjedni, ili mrti dnevi gda budemo mogli se osvedočiti, da smo istinu imeli i talijane vu svojem orsagu tiral pred sobom. Ov tališni, izdajčki narod bude ravno tak obhodit, kak je srb.

Vu prošlim tjednu su naši savezniki turčini i bulgari velike bitke dobiti proti neprijateljem. Na ruskoj i francuzkoj gra-

nici su same male bitke. Nemški i naši šeregi se dobro držiju na granici, pak niti korak nedaju nazaj od njih odzeth zemljah.

Monastir je propal.

Došel je nazadnje službeni glas, da Monastira smo prevzeli i Nemško soldačko zapovedništvo je prejavilo, da nemške i bulgarske čete ulazile su vu Monastir, vu zadnji varaš kojega su srbi imeli. Dakle vu ruke je došel saveznikom zadnji srbski varaš i sad srbske čete širom rezbite, restepene bežiju dalje i podjednoma dalje. Bulgarci ulazili su već vu Montenegro i opet su jednoga srbskoga šerega širom rezbili od Prizrena na zapad i odzeli su odnjega sto stukov i dvé sto automobilov. Sad vidiju srbi, da već odkud pomoć nemoreju dobiti i antant je samo vara, kad jim talijansko i rusko pomoć obećuvle. Tjedan za tjednom ide, ali niti talijanov, niti pak rusov néga, francuzi i englezi pak se veseli ju, ako sami sebi moreju pomoći, né pak dabi još i srbom.

Peter kralja, koj je iz prizrenske bitke još na konju mogol vujti, sad ga na šraglaj neseju iz Djakove proti Skutari. Kraljski begunec, Karagyorgyevics Peter zastužil si je ovu nevolju, koja ga nebude tak hitro ostavila. On, koj je samo prek jednoga mrtvoga tela mogol na tronuš doiti, on koj je jednoga kraljica i njegvo suprogu dal skončati i stém je čelo Europu vužgal, sad derhtuč išče smrt na svoje domovine ruševini. S ostajućim šeregom svigdo vu svaki bitki je na očen bil. Iz Nisa još su ga mogli na automobil vu Prizren spraviti, iz Prizrena već je na konju moral pobeći i sad na šraglaj bežiju s njim njegvi ostajući vojniki prek črnogorskih brdah. Ali bulgarci podjednoma su mo za hrblom i nedaju počinka niti mira onomu, koj si je to od Boga zaslužil.

Antant samo podjednoma piše po novinah, da ovak pak onsk idu rusi napomoć, ali od ovih glasov svaki dan menje i menje je istina. Koji jako znaju fantazerati, oni milljun velikoga ruskoga šerega vidiju već vu Srbiji, koji pak su s menjšim za-

dovoljni, oni samo tristo jezer rusa brojiju vu onim šeregu, koj po suhim i po morju se hoće na Bulgariju navaliti. Nėje spametno delo iz neprijatelja se norca delati, ali moremo reći, da denes niti onda se već nas savez prestrašil, ako bi izbilja rusi se navalili na Bulgariju, jerbo denes smo već tak jaki na Balkaru i tuliko vojske imamo tam, da niti čela ruska vojska nebi mogla tam svoj cilj postiči, stēm menje pak tri sto jezer i to k tomu ruski narodni gardisti.

Talijanska takodjer se ne žuri jako, da brani vu Albaniji svoje pravo. Do vezda samo nekoje slabeše čete je poslala vu Valonu. Denes je takov položaj na Balkanu, da antant s nikšnom močjom nemore srbom pomoći i već se naprē vidi, da i francuzke i englezke čete morale budo ostavit Saloniki. Bulgarski šereg s takvom močjom vojuje na Vardar liniji, da francuzi su presiljeni se već nazat vleći. Dakle imaju zroka vu Londonu i vu Parišu plašiti se od toga, da njihova špekulacija jako kervavu se bude zaključila na Balkanu. Na onim Balkanu, iz kojega je tuliko zla zišlo na čeli narod i na kojim ona krvoločna Srbija stoji s bog koje denes čeli svet nezmerno krvi niora preljati.

Jeden bulgarski ezredē iz francuzkoga položaja na balkanskim frontu ovak se je spomenuł : Francuzi i englezi poprili osemdeset jezer jako močne pozicije su zavzeli, kojim je centrum pri Krivolaku bil. Ove francuzke i englezke pozicije su bulgari iz hoka zadobili pri Vardar vodi, jedno stran pak su već obkolili. Englezki i francuzki položaj jako je kritičen na Balkanu.

Savinsky ruski poslanik pak to mlenje ima, da rusi samo za par tjeđnov se budo proti Bulgariji spravili. Na romanski granici do vezda samo stodeset, stođvaisti jezer rusa stoji i vu Odessi takodjer nēga više, ako je sedemdeset, osemdeset jezer rusa. Romanske novine tak pišeu, da to je puno menši i hitvalneši šereg, da bi prek Romanije vu Bulgariu mogel vrdēti.

Zrakoplivci javili su, da antant je opet počel vu Saloniki više vojske spravljati. Kak se vidi neši neprijatelji navčili su se već na Gallipoli polotoku, kaj zlamenuje to, kad je vu morje natiraju svrhu toga sad sve probaju i sve napraviju, da je nebi opet i ovdj vu morje stisnuli, kak su je turčini na Gallipoli polotoku.

Na Vardar frontu polovleni francuzi veliju, da niti najmenje su nē znali, kam je pelaju i svi skupa su zdvojiti steli, kad su počuli, da za Srbiju budo morali krv prelēvati. Med francuzi i englezi su najviše takvih, koje su iz provincijah navozili i koji ovdj nemoreju preterpeti strahovitno zimu. Izvanredno vrēme i izvanredno velika zima je ove strahovitno podesetnila.

Jeden francuzki pod oficir, koj vu cevilu automobila vodi, ovak je govoril :

— Svi smo zdvojeni, jerbo mi smo tak mislili, da nēga vekšega pekla na svēto, kak je na Gallipoli polotoku, stopram vezda moramo videti, da macedonsko bojno polje pravi pekēl stopram.

Todorov bulgarski general, za kojega smo do vezda nē znali gde stoji i kud hodi, došel je prek velikih bregov francuzom i englezom za hrbet i tak mislimo, da stēm francuzka i englezka čela balkanska ekspedicija kervavu se bude zrušila.

Ako nam Bug pomore za kratko vrēme čeli Balkan pošnaženi budo od neprijateljev i ovi šeregi koji sad tam med strahovitim brdama i planinama vojuje, budo počinka dobili, da stēm vekšom jakostjom i vekšom vitežtvom budo išli na drugoga neprijatelja, najmre pak na onoga, koj nas je tak grdo i mrsko izdal. On takodjer podnesel budo kaštiju, koja mu je već na vratu. Naši vitežki vojniki svakomu budo naplatili, kaj si je zaluzil. Naplatili su Srbiji, ali naplatili budo i Italiji, koja si je takodjer to dobro zaslužila.

Francuzi vu Macedoniji.

Vnogi misliju, da na Balkanu je tuliko francuza i engleza, da mogući budo prevzeto Srbiju nazat zadobiti. Da stoga nikaj nemore biti, s pišemo bulgarskoga ministra službeno prijavu, vu kakvim položaju su sad francuzi vu Macedoniji.

— Kad smo započeli boja proti srbom — veli minister — odmah taki od početka smo neprijatelja na Krivolak-Vardar Černa liniju pretirali. Pripetilo pak se je za onu vrēme, kad je čela vojska na zapadni liniji vojuvala, francuzke čete, kojim su srbi na pomoć došli, počele su napredovati vu južni Macedoniji i nastanile su se na Sinocaglava-Babuna-Planina-Gradsko-Krivolak-Vardar-Černa liniji. Naš cilj je to bil, da neprijateljska krila obkolimo i kad vekšo pomoć dobimo, čeloga šerega vu kolu dobimo i tam ga zapremo. Kad smo prevzeli Radobol-Planinu, blizu smo bili ovoga cilja. Francuzi su fletno prepoznali vu kak zločesti položaj moreju dojt i odmah su odredili, da se čeli šereg nazat potegne, da vujde iz izvanredno zločestoga položaja. Moramo prepoznati, da francuzi lēpo pēđu su nam pokazali, kak mora jeden šereg lēpo vu redo se nazat potēti bez svakoga zgubička s čelim tēnom. Francuzi su vun vušli iz klešćah i k tomu oni su započeli veliko offenzivu na čeli južni liniji i zavzeli su Krivolak-Negofin-Kavadar liniju. Potlam je neprijatelj žurno se nazat vlekēl i mi smo mu zmirum za hrbtom bili.

Kad smo zaključili bitke okolo Pristine, soldačke zapovedništvo jeden vekši šereg poslato je proti Tetovo, Gostivar i Kičevo stēm duplišnim ciljom, da od jedne strani ulaziju vu D brui i stēm zapreju puta pred srbi i nepustiju je vu Macedoniju, gde bi se lahko združili bili sa francuzi i englez, od druge stani pak je to cilj bil, da zavzemeju Ochridu i Strugu i proti se staviju srbom, koji su okolo Monastira operērali i ako moguće budo, da i ovdj pretregnaju puta srbom, koji su vu Albaniju se vlekli. Jeden šereg naš, komu je određeno bilo, da puta pretrgne, počel je napredovati. Kad su to srbi vidli, odmah su spraznili Monastira. Nato su naši taki ulazili vu Monastir i od potlam naše čete su tam. One čete pak, koje smo proti Ochridi poslali i proti Dibri ideju, preblizavaju se k svojemu cilju. (Potlam su već bulgarci prevzeli Ochridu i Dibru). Na montenegrovskim hataru od Djakove na poldan napredulemo i neprestalno vđiramo vu Montenegro. Jeden šereg prek Bēle-Drine je došel i ulazil je već vu Djakove.

Moremo reći, da pri Kullamu katastrofalno smo širom rezbili srbkoga šerega. Svakojačko municiju i vnogo drugoga blaga

na garmade smo ovdj zaplienili i našli. Poleg putov sveposud ostavlene štuke najdemo, koji svedočiju, da srbi divjo su morali pobeći i niti tuliko vremena su nē imali, da barem štuke sobom odpelaju. Albanci pak su se uzbuñili i da naplatiju srbom, počeli su je proganjati med planinama.

Francuzi pak na glas zahtēvaju od englezov i rusov, da vekšo pomoć pošleju na Balkan. Francuzke novine tak pišeu, da do vezda na Balkanu s med saveznikov samo francuzi su vojuvali i od englezov samo menjše čete su dosle vu Saloniki, k tomu pak niti ove su nē išle na bojno polje, neg su ostavile Sarrail generala, da sam vojuje proti tulikšnemo neprijatelju. Englezi niti onda su nē steli na pomoć ili francuzom, kad su pri Krivolaku vu jako zločesti položaj došli.

Razmi se, da denes antantisti ravno tak nemoreju napomoć iti Srbiji, kak nemoreju pomoći Montenegro i Albaniji. Francuzi se svrhu toga jako srdiju na Engleziju i Rusiju. Med francuzi i englezi nastale su velike neprilike, jerbo englezi s mirum odzajava za frontom hoćeju ostati i samo francuze tiraju vu ogenj.

Francuzke novine i to pišeu, da sad nesmeju ostaviti Balkana, neg još vekše čete moraju tam poslati. Ako antant sad ostavi Balkana, onda čeli Balkan nemška provincija budo i onda nemci odovud jako lahko budo išli proti Egjiptomu.

Francuzi zahtēvaju ako su oni već veliki aldov dali na Balkan, sad naj i drugi saveznici daju i naj pomoreju francuzkam četam, drugač je ili vu morje stanseju ili pak se predati budo morale.

Englez pak opet takvo politiku tira, da sad nemore vekšega šerega na Balkan poslati, jerbo čelo vojsku vu Egjiptomu bude nucał. Kak se vidi, englezi su itak strah, da turčini i nemci vu Egjiptom budo vdrli. Poleg toga samo svoju kozu čuva i neče saveznikom na pomoć biti.

Pomalem se svi skupa budo posvadili. Naprimre rusi već zdavnja nečeju tuliko krvi alduvati, kuliko su od početka boja, jerbo pomalem previdiju, da čeli boj samo za Engleziju traje i samo Englezia hoće iz toga hasna imeti.

Zadobili smo čelo Srbiju.

Denes već moremo reći, da savezni austria-magjarski, nemski i bulgarski šeregi čelo Srbiju imaju vu rukah. Kad je Monastir propal, srbi još su imali jeden vuzki falček zemlje, za koju su mogli reći, da je njihova, ali denes već su i to zgubili. Zgubili su zadnje dva male varšine Dibra i Resna, vu Ochridi, koj varaš na granici stoji, takodjer naše zastave se vijaju i srbi morali su i odovud dalje bežati. Srbije nēga više, samo Pašić minister more dalje senjati od velike Srbije. Pašić izbilja senja još od toga, s velikim i prestimanim glasom je rekel, da Srbija je tam, gde je srbski šereg, on rezbiti i vunišćeni šereg koj sad vu Albaniji i vu Montenegro med planinama bludi sim-tam. Ako je ove vunišćene i male čete moći za srbski šereg držati, onda istinu ima Pašić, da još je Srbia, ali mi neverujemo, da bi najveksi orsag jalen bil ovomu orsagu to i od onih koji su vuzgali Europu.

Od negdašnje Srbije, koja se je tak poverešala vu balkanskim boju, neša jeden falacek zemlje, na koju bi Pašić zapovedi mogel posilati. Vu Srbiji čisto drugo življenje se bude započelo, bez Karagorgjević dinastije i bez Pašićovoga kormana. Takvo življenje skojim mi budemo nagradili Srbiju. Iz Srbije takvi glasi dohadjaju, da srbski narod ne nuća više Karagorgjeviće i jako zadovoljno bude zivel vu miru bez Peter kralja i njegve familije.

S ovom kastigum koja je postigla Srbiju, neše još konec balkanskomu boju, jerbo još imamo jednoga neprijatelja na Balkanu, istina da vnošo ne računa med europejskimi državami, ali itak i s njim se moramo računati. To pak je Montenegro. Savezni šeregi već dalko vu Montenegro hodiju. Zadobili smo Ipeka, gde su naši i savezni šeregi 80 stukov, 40 automobilov, nekoju jezero puških i svakojačke druge stvari zaplienili i dvé jezero crnogorcov i srbov vlovili. Bežeće šerege saveznici dalje proganjaju. Pod Crnogorom već se zibilje zemlja. To svedočuju oni talijanski glasi koji tak govorišu, da iz Cetinje već se seliju vun banki i stanovniki vu Talijansku. Nikita takodjer je hitro betežen nastal i pod topleši zrak je zvolil oditi, razmi se, da vu Talijansku.

Bulgarci na francuzkim frontu kre Vardar vode lépo napredujeju. Bulgarci dalje proganjaju francuze, koji podjednoma retiriraju, barem svaki dan friške francuzke čete dojdeju napomok, ali već niti nikakvi francuzki šereg nebude mogel bulgarce i saveznike zastaviti. Vu Parišu su jako straho, da naskoroma budo morali Saloniki grčkoga varaša sprazniti i ostaviti tak, da više nigdar nebudo vunjega došli.

Kaj bude sad Srbijum? Na ovu pitanje nam jeden bulgarski minister da odgovor.

— Kaj se bude sad Srbijum zgodilo — veli minister — od toga je sad još pre zarani se spominati, barem je istina, da one vlade, kojih se to tiče već su se med sobom naravnale. Ja samo tuliko znam, da mi više zadoblene Macedoniju nebudemo iz ruk pustili, takodjer niti ona mesta od stare Srbije, koje starinski kontrakti, kak je konstantinopoljski i stefanovi, nam bulgarcom odredjujeju. To na nikakvi način nesme se do pustiti, da bi Srbija i nadalje bunila sveta i svakojačkim krvolokom gnjéžda bila. Mi smo postigli svoj cilj, kad smo vuništili Srbiju i Macedoniju osloboditi od srbskoga jarma. Denes je stém prestal on neterpečii položaj, kojega je bukareski kontraktuš zrokuval naravno zato smirum budemo pripravni tak dugo, doklam svi naši neprijatelji ponzjeni nebudo. Med Bulgarium i Grčkom neša nikakvoga kontrakta, ali ravno nebi bila nikakva čuda, ako bi se ove dvé države sdroba naravnale. Grčka je neutralna i tak ostane nadalje, to pak je nam ravno dosta, više niti nemoremo zahtévati. Ravno tak stoji položaj i s Romanium.

Talijanske novine pak serdo pišeju, da kaj bude sad antant napravil, kad su saveznici zavzeli čelo Srbiju i srbskoga šerega su iz orsaga vun prelirali. Pitaju nadalje ali bude antant volju imel po zimi boja tirati vu Albaniji i ali je sad Bulgaria već zaključila boja, kad je svoj cilj postigla, tojest Macedonu zadobila. Veliju ove novine, ako bude Bulgaria dalje boja tirala, on-

da s njom ravno tak treba delati, kak i Austria-Magjarskom ili s Nemškom. Antant na Balkanu neše postigel svoj cilj, jerbo niti Srbiji neše mogel pomoći, niti pak to neše mogel preréčiti, da nemci odprti put dobiju do Konstantinopolja. Talijani jako se gjastriju, da oni budo vu Albaniji hranili i podpirali srbe i montenegroce, takodjer i one begunce, koji su sim vušli.

Za Sarraill generala pak pišeju, da ako njegov stopdeteset jezer veliki šereg hitro pomoć ne dobi, i njega budo saveznici vuništili k tomu pak niti hrbet mu je ne vu segurščini jerbo ne se moći vu Grčku zaufati, koja svaki dan lahko k neprijateljem stupi i onda svi oni šeregi, koje je antant na Balkan poslal, pogubljeni su. Za Grčku zemlju, tak veliju talijani, napré znamo, da vu prvi priliki sklopila se bude s neprijateljom.

Vun svega toga, mi smo zadovoljni, da naši i savezni šeregi iz mape zbrisali su Srbiju i denes Peter kralj i njegva familija nema tuliko vu Srbiji, kam bi si glavu prehitil. Bog je kastigal ovaj orsag ali i kralja, koj je takodjer veliki zrok bil toj strahovitnoj borbi.

KAJ JE NOVOGA ?

Pozdrav iz bojnog polja.

Piše junak lista
Iz bojnoga polja,
Svojoj miloj dragi
Dimo ga pošija.

Prečitaj si listek,
K sragu si ga deni,
Pak si grličica
Onda ovak zedejni :

»Hvalja tebi golub,
Kaj si listek pisal,
Pak me nesi z svoga
Šrečca izbrisal.»

Hotel sem ti zdavja
Listeka pisati,
I svoje življenje
Tej na znanje dati.

Kak smo se reziliš
Mesec štiraajstii
Minul, a ja nemrem
S tobom se zestati.

Ali nikaj za to,
Još su mlada ljeta,
Bude Bog dopustil
V živati se sveta.

Još bu došlo vréme
I ta velka želja,
Koja mene draga
Navék k tebi pelja.

Med nami ledeju
Šrapneli, granati,
Al se nebojimo
Od ruskih soldatih.

Samo daj nam Bože
Ovak dovršiti,
Kak nam denes ide
Tu po čeloj frontu.

Domovinu svoju
Svaki verno branil
T ja do kaple krvi
Letos, pak i lani.

Draga majka moja,
Ka si me rodila,
Za Ferenc Jožefa
Gori odhranila.

Pod cesarskom rukom
Pet mi bratov stoji,
Neg se niti jeden
Od smrti neboji.

Jeden je v suzanstvu
Vu Ruskim orsagu,
Štiri nas se bori
Protii ruskom vragu,

Hvalja budi Bogu,
Kuglje probal nesam,
Nego druge muke
Sve pretrpel jesam

Vkanili se nesmo,
Bogu hvalja budi!
Dobro naplaćeni
Jesu naši trudi.

Ni je muska mislil
Denes leto dana,
Da mu bude bitka
Po hrbtu podana.

Rusi bi se radi
V budimu šetati,
Ali pred nje stali
Magjarski soldati.

Nejšd dalje muska,
Od Karpata brega,
Tam budeš ti našel
Cintora svojega.

Vu Karpatih jesu
Visoke planine,
Tam smo ruse zbili
Čisto do nizine.

Težaki su dobri
Rusinski soldati,
Sviskup znadu dobro
Dekunge kopati.

Al je samo dočas
Moreju nućati,
Doklam dođu naši
Magjarski junaki.

Onda muska beži
Nazaj bez pameti,
Za njim pak letju
Šrapneli, granati.

Ve pak daj nam Bože
Dokončati srečno,
S najvećkim se brojom
Dopeljati dimo.

Na bojnem polju.

Tisles Mark.
Gefreiter.

— **Manifestum montenegrovčanom.** Nikita je svojemu puku manifestuma poslal vu kojem govori, da srbi su presiljeni bili vu Montenegro dojtii, sad skup budo slavno vojuvali proti neprijatelju. Antant je obećal, da dosta stroška bude vu Montenegro poslal. Montenegrovčanom pak je dužnost sad svojom srbskom braćum od brega, do brega vojuvati tak dugo, doklam spomoćjom preobladaju neprijatelja. Nikita nadalje tak govori vu manifestumu, da nazadnje itak Montenegro bude ov orsag vu kojem se neprijateljski šeregi spotereju. Nikita bude videl, kak se to ravno nebude pripetilo.

— **Romania ide za grčkom pèldum.** Ruski korman poručil je Romaniji, da naj se nikaj ne plaši svrha toga, da na granicu spravlja soldačiju. Zatem je ruski korman od romanskoga kormana zahtévati, da naj pusti prék Romanije ruskoga šerega. Romanski korman neše odprti odgovor dal. Sad je ruski korman ostro i trdo zapovedal romanskomu kormanu, da odmah odprti odgovor da. Nato je Bratianu romanski ministerpredsednik odprto odgovoril, da tak bude se držal, kak grčki korman, tojest nedopusti, da ruski šereg prék Romanije ide nad Bulgariu.

Rusi pak podsiloma ne ufajo to napraviti.

— **Stare boli dolaze ponovno,** kada se vrijeme mijenja, jer tijelo je često vrlo osjetljivo kod promjene vremena. Mi preporučamo za brzo odstranjenje takovih tjelesnih boli i uluga Fellerov. »Eltza fluid« 12 boca šalje franko za 6 kruna ljekarnik E. V. Feller, Stubica centrala br. 124 (Hrvatska). Mi preporučamo ovo dobro boli ublažujuće sredstvo, koje je od mnogih liješnika preporučeno uvijek u kući u pripremi imati, taka da je kod potrebe odmah pri ruci. Blago tjerajuće sredstvo koje želudac jača su Fellerove »Eltza pilule« 6 kutija franko 4 K 40 f. (s)

— **Jeden milijun vojnika.** Radoslavov bulgarski ministerpredsednik pred jednim novinarom tak je rekel, da antant šeregi vu jako zlocestim položaju su na Balkanu i za kratko vréme vu Grčku zemlju je budo stisnuli. Ako pak se to pripeti, onda i Grčka se mora na nekaj odlučiti. Mi smo ne straho i dobro znamo, da tabora zadobili budemo, jerbo denes već jeden milijun vojnika imamo.

— **Smrtni šereg.** Glas je došel, da sve one srbske ženske, koje su nekoga vu boju zgubile, skup su se združile i napravile su jedno diviziju za koju veliju, da to bude smrtni šereg. Sve su presegle, da srčbu si zveršiju svrhu onih, koji su vu ovim boju smrt podnesli. Do vezda je 385 ženskih presegle i stupilo vu ov šereg. Vodja jim je Marinović žena, koja je muža zgubila pri Sabacu. Šereg je pod soldačkom komandum. Svaka ženska takvi uniform ima, kak pešički soldati. Imaju pusku, revolvera i bajonetu.

— **Zbili su ruse vu Peržiji.** Iz Konstantinopolja pišeju, da peržiančani na-

valili su se na jedan ruski sereg, kojega su jako kervavo širom rezbili. — Već kak jezero ruskih mrljivih je ostalo na bojnem polju, drugi su se širom rezbežali, nekoju stotin pak su njih polovili.

— Pri Plevlji i Berani zbili su montenegrovce. Vu górkji górfiji talijani opet su počeli bez svakoga hasna sturmati. Počeli pak su navaljivanje pri Oslaviani, Monte San Michelu i San Martinu, svigdi su je nazat zbili. Pri Tolmeinu su nekoje neprijateljske šance i jarke prevzeli i stém su liniju zjednacili. Vu južnim Tirolu talijanski kanoni strélali su lavarone i révai poziciju, ali nikakov kvar su né napravili.

Od Plevlje na zapad stojećih bregov pretirali su montenegrovske bande. Od Berane na sever montenegrovsku lévo krilo su nazat stisnuli. Vlovili su dva oficire i jezero montenegrovcev.

— Prijeli su jedno srbsko motor ladju. Naša jedna pod vodom plivajuća ladja tam, gde se Drina vu morje stéče prijela je jedno srbsko motor ladju na koji su trideset srbi bili spuškami i s četiri štuki. Ladju su vu Cattaro odirali.

— Nove bitke na doberdoi liniji. Jeden dan su samo neprijateljski štuki tiho bili. Talijani na Izonso liniji od Görza doli počeli su iz štukov strélati naše pozicije, potlam pak su pešičke na šturmu tirali. V jutro još vu zorju već su se oglasili talijanski štuki, popoldan pak su pešički na šturmu išli na proti Monte San Michelu i proti San Martino. Neprijateljja kervavo su nazat zbili. Sve pozicije smo nadalje zadržali. Neprijatelj opet veliki zgubiček je imel, najmre pak naši štuki su vnoغو talijana zaklati, kad su retirérati morali.

Ochrida i Demirkapu. Na Balkanu sad još bulgarci zereči boj traju proti francuzom i englezom. Na srbskim frontu ulazili su vu Ochridu. Na francuzkim-englckim frontu bulgarci zbili su neprijatelja i zavzeli su vu Demirkapu kolodvora. Od Strumice doli bulgarci prijeli su stočetirinaest englezov i zaplienili su dva štuke, dvoja municions kola i jedno mašinpšku. Bulgarci dalje proganjaju francuze i engleze, koji su jako vu hudim položaju, jerbo med bregi nemoreju je hraniti i municiju jim voziti. Francuzi i englezi svaki dan dobiju friške čete napomoč, ali zšto nemoreju zastaviti neprijatelja.

— Kaj je poručil Grey Romaniji? Iz Bukaresta pišeu, da Srbia sama sebe je aldvala za antanta i sad žalostno si premišlava, kaj je Grey poručil 1913 ga leta Romaniji: Male države jako se moraju paziti, da ne uzburniju Europu, jerbo vu takvi položaj dojdeju, da one platiju čeloga stroška. To je ona velika fatinga svrho koje sad Srbia terpeti mora.

Ako bi Romania se vu antant zmésala ravno tak bi lahko shodila, kak je Belgium i Srbija, svrho toga Romania je odučela, da do konca boja neutralna ostane, ako lu nišci nebuđe bantuvati.

— Englezi su zavzeli Milos grčkoga otoka. Grčki stanovniki izvanredno su se uzburnili, kad su počeli, da englezi posvoji su na Egei morju Milos zvanoga grčkoga otoka. Poleg toga otoka sad nemoreju grki po morju nikakvo trgovino tirati.

— Francuzka krv na Balkanu. Francuzke novine oštro su počele zahtévati od kormana, da odmah naj dimo spravi iz Balkana, francuzku soldaciju, jerbo poleg Grčkoga održanja, jako vu zlocestim položaju su tam francuzi. Pišeu dalje, da francuzi nesmeju za Balkan krv prelévati, jerbo Nemški orsag naprotuletje strahovitno offenzivu bude započel na zapadnim bojnem polju i onda svakoga vojnika doma bude mo nucali. Balkan néje toga vréden, da francuzi tam prelévaju svoju plemenitu krv.

— Ipek i Djakova. Sluzbena prijava decembra 8-ga: Od Polevje na poldan zbili smo montenegrovce. Od Berane na sever naše čete došle su do montenegrovskega glavnoga serega na kojega su se odmah navalile. Opoldan sturmum smo zavzeli pri Suhodolni montenegrovske šance. Od Novibazara na ishod vlovili smo 1300 srbov i montenegrovcev. Od Ipeka na ishod včera su velike bitke bile. Neprijateljja svesposud smo nazat zbili i 6 štukov smo zaplienili. Denes vjutro ulazili smo vu Ipek, bulgarci pak su zavzeli Djakovu.

— Slavna bitka na morju. Decembra 5-ga Novara zvana naša ladja i nekoja torpeda ladja pred San Giovanni di Medua potopile su tri velike i dvé male paroladje, takodjer pet velikih i više malih vjeternih ladjih, kad su ravno vnoغو municije štele na brég spravili. Jedna paroladja vu zrak je zletéla. Iz brega na naše ladje dvajsti štukov je strélalo, ali nikakvi kvar né su mogli napraviti.

Né daleko Varazdiner zvana naša ladja pak je potopila Fresnel zvano francuzko pod vodom plivajuću ladju. Zapovednika, jednoga kapitana i 26 marinerov pak su vlovili. Jedna druga naša menjša ladja pak je još novembra 23 ga potopila dvé talijanske ladje, koje su vu Brindizi municiju pešale. Na jednoj ladji su tri štuki bili.

— Nepustija prék Romanije ruse. Iz dobrega mesta pišeu, da romanski korman novembra 28 ga vu jednom zapisniku naznanje je dal ruskomu kormanu, da na nikakvi način nedopusti rusom prék Romanije iti proti Bulgariji. S jednim putum nazvestih su ruskomu kormanu, ako bi pak pod siloma šтели to napraviti, Romania je presiljena s oružjem se proti tomu braniti. Romania dosta se jaka čuti, da to mogla bude preprčiti.

— Što zna od njih? Ako gdo zna za Dudkovics Antonetto, za Dudkovics Jozefa gospoja i dve kćeri: Irmu i Gertrudu, koji su bjegunci iz Taljanske granice — nek da na znanje župnom uredu u Dékánfalva (Plebánia hívstal Dékánfalva)

— MEDJIMURSKI KOLENDAR za prestupno ljeto 1916. Čena 80 lll. Koj k tomu još 10 fillerov pošle za poštu, (tak svega skupa 90 fillerov) on more po pošti dobiti kalendara. Kak svako ljeto, i ljetos smo se žurili, da skim predi dobite vu ruke Medjimurski kalendar. Ljetos je puno vekši i svan svakojačkijh lepih pripovestih i puno slike od boja, takodjer i od boja se vnoغو more čitati. Dobiva se pri izdateljom: Fischei Fülöp (Strausz Sándor) knjižari u Csáktornya.

Za taborsku poštu gotovi kuvertisanapisom, takodjer i TABORSKE KARTE se dobiju kod Fischei Fülöp (Strausz Sándor) knjižariet. Čena: kuvert — 2 lll. — taborska karta — 1 lll.

Pěsma vojnička.

Minulo bu léto devetsto petnajsto, Ar se pevehnulo to čvréje jesensko.

Kaj su zasadile dévojčice mlade, Da su se vu jesen nas dimo nadjale.

Malo Medjimorje dalko je od mene, Vnogi mladi junak ostavil je tebe.

Lehko, se već nigdar k tebi nepovrne, Ar ovdí vnogoga nagla smrt zastigne.

Polje i planine pune temne megle, Ar crežijih nesvítje mesec, niti zvézde.

Po danu i v noći navék mrzli vihri, Moja draga bratja! moramo trpeti.

Nas su odpeljali vu Česku zemljicu, Ovdud nas poslali vu marš-kompaniju.

Jedne vu Russiju, druge vu Srbiju, Tretje pak v Tirolsku braniti granicu.

Komu su poznane tirolske planine? Ta su odposlali medjimurske sine.

Mimo mene navék kuglice fučkaju, Kak vu sumi itice, ke se veselju.

Dragi rođitelji nemrem vam pisati, Nedaju nam mira taljanski soldati.

Górkji varašinec med samim gorami, Magjarski soldati njega obžecali.

Premenil je farbu od tej kamen sivi, Ar je vnoغو tčlo pokopano ovdí.

Draga grličica nigdar nabaš znala, Gde me ova hladna zemljica pokrila.

Zbrisivaju suze žena i dečica, Gda glasa dobiju od svojega otca.

Najte tugovati, za me žalostiti, Ar ja v svakim ognju veren moram biti.

Zapovéd kraljevsku verno zvršavati, Našega orsaga kurunu braniti.

Denem pero doli, pak lista zatvaram, I domaće sveskup ja lépo pozdravljam!

Sz. J. vojnik.

Urednikova pošta.

- Sledeće pěsme smo opet dobili:
- 1) Pěsma ranjenoga vojnika. (P. M. Drávaóhid). Pěsma je dobra. S popravkami bude izlazila.
 - 2) Pozdrav iz bojnog polja. (T. M. na bojnem polju). Pěsma bude izlazila.
 - 3) Iz Južnog-Tirola. (G. iz Muracšánya, na bojnem polju). Vaša pěsma je dobro stožena. Izlazila bude. Lépo bilo od vas, da ste nam vu vašem listu jeden tirolski cvét poslali, koj tam na visokih planinah raste. Po magjarski se zove ov cvét: havasi gyopár, po nemški: Edelweiss. Budemo si za spomenek šranili. Hvalja!
 - 4) Spričavanje pokojnih dobrih prijateljah. (V. A. F. Vidafalva). Malo je preduga. Izlazila bude, ali nekoji verši budu izostati morali.
 - 5) Pěsma vojačka. (Sz. J.) S popravkami bude vu novine postavljena.
- Dobili smo i druge pěsme, ali ove nismo još prečitali. Budemo vre i od njih glas dati.

S pozdravom! (M. J.)

GABONA ÁRAK/CIENA ŽITKA

MÉTERMÁZSA	1 METERCENT	K
Buza	Pšenica	36—
Rozs	Hrz	28—
Arpa	Ječmen	28—
Zab	Zob	28—
Kukorica uj	Kuruza suha	26—
Fehér bab uj	Grah beli	40—
Sárga bab	Grah zuti	40—
Vegyes bab	Grah zmešen	40—
Kendermag	Konopljeno seme	50—
Lenmag	Len	50—
Tökmag	Košćice	85—
Bükköny	Grahorka	30—

A Feller-féle jóltevő, frissítő,
élesztő hatású

„ELSA-FLUID” megszüntet izületi fájdalmakat.

12 üveg bérmentve 6 korona
Feller V. Jenő gyógyszeresze-
nél, Stubica, Centrale 124. sz.
(Zágrábmege). — Több mint
100.000 köszönőlevél és orvosi
ajánlás.

Fűszer- és csemege üzle-
tünkbe

két segéd és két elárúsítónő

felvétetik. Ajánlatokat (le-
hetőleg bizonyítványokkal
ellátva) kérünk Stráhia
Testvérek Csáktornya.

Az ily üzletben gyakorlati jártasság-
gal bíró nők előnyben részesülnek.

Kiadó lakás!

Zrinyi-tér 5. sz. házban
négy szobából álló lakás
mellékhelyiségekkel együtt
1916. apr. 1-től bérbeadó.

Özv. Dr. Krasoveczné

STOCK-COGNAC MEDICINAL

SAVATOLT
:: VALÓDI ::
BORPÁRLAT

CAMIS ÉS STOCK GŐZ-
PÁROLÓ TELEPÉBŐL BARCOLA

COGNAC-GŐZFŐZ-
DE, ÁLLANDÓ HI-
VATAL. VEGYI EL-
LENŐRZÉS ALATT

612 24-65

KAPHATÓ MINDEN JOBB ÜZLETBEN!

...gyserium bavit a barosteron küzdöknel és
általában mindenkinél mint legjobb
fájdalomcsillapító bedörzsölés
meghűlés, rheuma, köszvény, influenza, torok,
mel- és hátfájás stb. esetében
Dr. Richter-féle
Horgony-Liniment. capsici
compos.
Horgony-Pain-Expeller pótléka.
Úvege K — 80, 140, 2—.
Kapható gyógyszerüzletekben vagy közvet-
lenül az „Arany oroszlánhoz” címzett
Dr. Richter-féle gyógyszerüzletben,
Francia 1, Elisabethstr. 8.
Naponta készüldes.

100 liter házi ital

frissítő, jóízű és szomjot oltó,
csékély költséggel bárki által
készíthető. Kaphatók: ananas, alma, grena-
dine, málna, muskotálykörte, borsosmenta, na-
rancs, waldmeister, meggy. Sikertelenség ki-
zárva. Ezek a házi italok nyáron behűtve és
télén forralva, rum és pálinka helyett élvez-
hetők. Az alkatrészek ára pontos előírással
együtt utánvéttel bérmentve K 450. 0t ilyen
adaghoz 1 adagot ingyen adok. Gazdságok,
gyárak, nagyobb háztartások, műhelyek stb.
számára megbecsülhetetlen, mert a munkás
felelősségét, nem részegedik meg tőle és munka-
képessége nem csökkenik. **GROLICH JÁNOS**, Angyal-
drogéria Brúnn 618 szám (Morvaország).

623 15-20

Hepp Ede, pekar Csáktornya

Rákóczi-utca híza broj 18. poleg Kraljevskoga suda.

Ima takaj trgovinu **VAPNA**,
od najbolše vrsti

Koji treba zazidanje, može ga
dobiti u svako doba doma pri
njemu u najfalesu cěnu. Koji
treba cěli vagon dobi vapno
čisto fal. Trži cěpanoga suha
bukova drva i lapora na vagu.

588 105—8

Jótekonyságot

gyakorol, ha a kará-
csonykor megjelenő
Lukács Lajos:

Édesanyám a táborban

című könyvét megveszi
mert annak jövedel-
mét az itteni Vörös-
keresztgyelet kapja.

Minden kötetet hirla-
pilag nyugtázunk. Elő-
jegyzéseket elfogad:

Fischel F. (Strausz Sándor)

könyv- és papirkeres-
kedése Csáktornya.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY!

Alulírt kir. közjegyző ezennel közhírré teszi, hogy Heilig József kereskedelmi
ügynök csáktornyai lakos által 281 sz. alatt Bilcar i Bjedow Knini cégnek eladott,
de ezáltal át nem vett, a csáktornyai tárházak r.-l.-nál T. c. H. C. 1—60 sz. alatt
elhelyezett 60 zsák 4252 kg. kosztarika kávé, az 1875 évi XXXVII. t.-c. 351 illetve
347 § ai alapján a csáktornyai tárházak r.-l. raktárhelyiségeiben folyó 1915 évi
december hó 28-ik napján d. u. 3 óraker megartandó nyilvános
árverésen, a legtöbbet ígérőnek egy pártiban azonnali készpénzfizetés ellenében közbe-
jövetelem mellett eladatni fog.

Árverezni szándékozók kötelesek az árverés megtörténte előtt 2000 korona
óvadékat eljáró kir. közjegyző kezeihez letenni.

Csáktornya, 1915. évi december hó 6.

Dr. ISOÓ VICTOR, kir. közjegyző.